

De l'àmbit local
al global:

enfortiment de les competències
municipals catalanes en la
protecció internacional dels
Drets Humans

II FÒRUM LOCAL GLOBAL

Corresponsabilitat i incidència política en la protecció internacional dels DDHH

Barcelona, 19 i 20 d'octubre de 2023

MEMÒRIES

Organitza:

Amb el suport de:

En aliança amb:

Publicat i editat per:

Reds – Red de solidaridad para la transformación social

Memòries a càrrec de:

Francesca Nuges i Vicent Vallies, PBI Colombia

Disseny Gràfic:

Ximena Chaperó – www.ximenachapero.com

El contingut d'aquesta publicació és responsabilitat exclusiva de Reds i no reflecteix necessàriament l'opinió de l'ACCD, de la Generalitat de Catalunya, ni de l'AMB.

Es permet difondre, distribuir i copiar o compartir públicament el contingut d'aquesta publicació, sempre que es reconegui l'autoria i que no es faci servir per a fins comercials. No es pot alterar, transformar ni generar una obra derivada a partir d'aquesta publicació sense els crèdits oportuns.

Barcelona, octubre de 2023.

ÍNDEX

1	El cabildeig polític per a la protecció d'activistes de Drets Humans	7
2	Situació actual dels DDHH. Parlen des dels territoris	10
	2.1. La Defensa de la vida i del territori a Guatemala	11
	2.2. Autoritarismes a Centreamèrica: el cas del Salvador	11
	2.3. La defensa de la vida, la defensa de la casa gran a Colòmbia	12
	2.4. Conclusions sobre patrons de violència contra les persones que defensen els Drets Humans	13
3	Experiències concretes d'incidència conjunta i els seus impactes	15
	<i>Taula 1. Xarxa europea de solidaritat amb la Comunitat de Pau de San José de Apartadó</i>	<i>15</i>
	3.1. Comunitat de pau: noviolència i internacionalització del suport	16
	3.2. Narni: municipi promotor de la xarxa	16
	3.3. XXI Solidario: societat civil i governs locals de la mà	17
	3.4. Conclusions de la taula	18
	<i>Taula 2. Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Sahrauí (CCASPS)</i>	<i>20</i>
	3.5. Sant Cugat: solidaritat històrica amb el poble sahrauí	20
	3.6. El funcionament de la CCASPS i el compromís dels municipis catalans	21
	3.7. Federació ACAPS: la visió de la societat civil amiga del poble sahrauí	22
	3.8. Conclusions de la taula	23
4	Pensar Fora de la caixa: idees creatives d'incidència des de l'articulació de les institucions i governs locals com organitzacions, associacions i moviments socials	24
5	Programes de protecció i el paper dels municipis d'acollida en incidència política local	26
	5.1. Programa de Protecció València Defensa	27
	5.2. Programa Català de Protecció de Persones Defensores	27
	5.3. Programa Asturià d'Atenció a Víctimes de Violència a Colòmbia (PAV)	28
	5.4. Barcelona protegeix periodistes de Mèxic	28
	5.5. Conclusions de la taula	29
6	DDHH i cooperació. Competències municipals o voluntat política?	30
	<i>Taula 1. Exemples de xarxes municipalistes compromeses amb els DDHH</i>	<i>30</i>
	6.1. Shelter City Initiative	31
	6.2. Herri Babesarea	31
	6.3. Ciutats defensores dels Drets Humans	32
	6.4. Conclusions de la taula	32
	<i>Taula 2. Ajuntaments en acció</i>	<i>33</i>
	6.5. Tarragona: la incidència com un instrument d'acció en la cooperació	34
	6.6. Lleida: el seu compromís amb el poble Sahrauí	35
	6.7. Pàdua: ciutat en defensa de	36
	6.8. Conclusions de la taula	36
7	Construcció col·lectiva	37
	7.1. Relacions de confiança entre les persones defensores en els territoris i les institucions locals/regionals	37
	7.2. Possibles accions per implementar des de les institucions locals/regionals	40

El fòrum, les memòries del qual llegireu a continuació, s'emmarca en el projecte “De l'àmbit local al global: enfortiment de les competències municipals en la protecció internacional dels Drets Humans”, executat per Reds amb el finançament de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament de la Generalitat de Catalunya.

L'objectiu d'aquest projecte ha sigut dotar d'eines a diferents actors locals perquè assumeixin la incidència política com un instrument clau en el seu exercici de la corresponsabilitat així com fer d'aquesta incidència una acció de cooperació internacional per la defensa i protecció dels DDHH, més enllà de les seves fronteres.

La interacció en xarxa des d'ens locals nacionals i internacionals és clau per a realitzar incidència política del local al global

Roberta Bianco
Comune di Padova, Itàlia

En aquest sentit, el II Fòrum local global ha sigut ideat com un espai de trobada entre representants polítics/ques i personal tècnic de governs locals, xarxes municipalistes de Catalunya, l'Estat espanyol i Europa, persones defensores dels DDHH i organitzacions de la societat civil amb l'objectiu de:

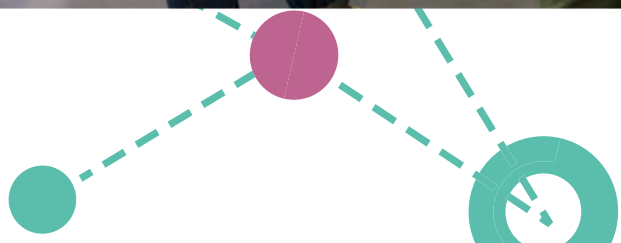
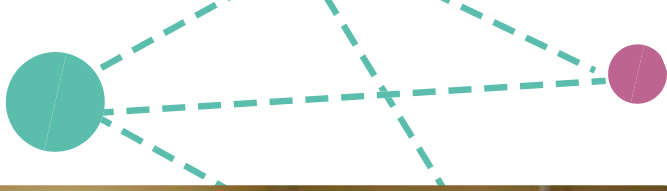
Intercanviar coneixements i experiències concretes d'incidència política en la protecció internacional dels DDHH des d'un treball coordinat entre la societat civil organitzada i els governs locals europeus.

Identificar estratègies d'incidència en xarxa que es puguin dur a terme davant greus violacions dels #DDHH sol·licitades per les organitzacions de DDHH o col·lectius de persones defensores amb els quals es treballa.

Evidenciar l'impacte que té la incidència política des dels governs locals en la protecció internacional dels DDHH especialment a través de les seves accions de cooperació internacional.

Aquest document és una síntesi de tot allò que es va parlar i treballar fent especial èmfasi en les bones pràctiques identificades, les dificultats trobades i les possibilitats de superació que es van oferir al llarg de les jornades. Les memòries segueixen l'esquema de l'esdeveniment i tenen l'objectiu de ser un document pràctic pel lector/a.

Barcelona, octubre 2023

1

El *cabildeig*¹ polític per a la protecció d'activistes de Drets Humans

Francesca Nugnes i Vincent Vallies

PBI Colombia

● Idees centrals que ens ajuden a emmarcar el rol d'incidència política en la protecció de les persones defensores dels DDHH:²

El *cabildeig* polític és una de les eines que s'utilitzen en la protecció i que, juntament amb altres accions, poden ser part d'una estratègia més ampla d'incidència en favor de la protecció de les persones i col·lectius que defensen els DDHH al món. En aquest sentit, **és important considerar el *cabildeig* com una aportació, no com una solució** i tenir present que, com qualsevol altra estratègia, té les seves limitacions.

Hi ha dos missatges clau que volem transmetre amb les nostres accions de *cabildeig* polític. En primer lloc, **la corresponsabilitat** dels diferents actors en matèria de Drets Humans. En segon lloc, alertar als possibles perpetradors de les violències contra les persones defensores dels Drets Humans: *“no facin mal a aquest col·lectiu o a aquestes persones perquè sinó, hi haurà conseqüències”*.

Sigui qui sigui el victimari directe, els Estats tenen la responsabilitat i l'obligació de brindar garanties per la labor de defensa dels Drets Humans. Si no sabem qui són els victimaris directes o no tenim la capacitat de pressionar-los **sempre ens podem dirigir als Estats**.

1 El títol original en espanyol és: *“Cabildeo político para la protección de activistas de Derechos Humanos”*. La traducció literal de *“cabildeo”* en català correspon a l'anglicisme *“lobby”*, que significa *“atri”* o *“avantsala”* i, en diversos àmbits, s'utilitza per indicar reunions o reunions privades que tenen com a objectiu la pressió directa exercida sobre qui posseeix el poder de decisió respecte a un tema específic. En canvi, el terme *“incidència”* consta d'accions més àmplies i contínues dirigides a influir en el rendiment, el comportament, les posicions i les decisions, a fi d'aconseguir una transformació social que comporti la millora de la situació viscuda de les persones. S'opta per fer servir el terme *“cabildeig”* en substitució de *“lobby”* donat l'extensió d'ús que s'ha fet per cadascun d'aquests termes i les connotacions que tenen.

2 Para más información, pueden consultar la [presentación empleada en el foro y la Guía de cabildeo político enfocado en protección de personas defensoras de Derechos Humanos publicada por PBI, Periferias y Ayuntamiento de Valencia \(2020\)](#).

Font: PBI, Perifèries (2022). Guia de cabildeig polític enfocat en la protecció de persones defensores dels Drets Humans. València, Estat espanyol.

La fase de preparació per a l'elaboració de l'estratègia de *cabildeig* polític és molt important i consisteix en **definir l'objectiu i tenir clar què i a qui demanar-ho tenint en compte les seves funcions i poders**. Per aquest motiu, és fonamental fer una anàlisi de riscos, identificar qui són els possibles victimaris, quines estratègies s'utilitzen per impedir la feina de defensa dels Drets Humans, quins són els seus aliats/des i a què són sensibles. S'han de tenir en compte tots aquests factors perquè les nostres peticions tinguin efecte.

Durant la preparació hem de valorar els documents necessaris per entregar, així com pensar les preguntes o actituds difícils que puguin sorgir. Per facilitar la preparació podem pensar en tres moments essencials que es resumeixen en el següent quadre:

L'abans: planificació/preparació	El durant: desenvolupament de les reunions	El després: seguiment
<ul style="list-style-type: none"> • Definició dels objectius • Selecció de les persones a qui ens dirigim • Preparació dels discursos i dels materials • Petició de reunions • Preparació logística • Impacte emocional 	<ul style="list-style-type: none"> • Estar preparats/des • Conservar la calma • Mantenir el control de les reunions • Assegurar que les peticions siguin clares • Sortir de les reunions amb compromisos clars 	<ul style="list-style-type: none"> • Seguiment immediat: agraïments, resumir els punts de la reunió, recordar els compromisos, <i>briefings</i> si els hem preparat • Seguiment a mitjà termini: seguiment als compromisos

D'altra banda, es va emfatitzar la necessitat de posar sempre en el centre les peticions de les persones defensores i **assegurar els principis de l'acció sense dany**, que implica consultar sempre a les persones afectades abans d'actuar. És necessari analitzar i pensar sempre en els possibles impactes negatius que les accions poden tenir contra les persones defensores i les organitzacions.

Un dels efectes que poden tenir les accions de *cabildeig* polític és fer públic el perfil de l'organització, col·lectiu o persona defensora dels Drets Humans. Això pot tenir tant impactes positius com negatius. Per aquest motiu, és imprescindible fer una anàlisi de les conseqüències abans d'emprendre l'acció. En el següent quadre es recullen quatre tipus de perfil i els seus impactes en la protecció, tenint en compte que la realitat és sempre més complexa i mai encaixa a la perfecció amb els ideals exposats:

<p>Alt perfil Col·lectiu amb enfocament de protecció</p> <ul style="list-style-type: none"> • El Col·lectiu és el que es dona a conèixer • Les aparicions en espais públics van acompanyades de clares mostres de suport polític 	<p>Alt perfil Col·lectiu Denunciant</p> <ul style="list-style-type: none"> • El Col·lectiu és el que es dona a conèixer • Les aparicions en espais públics són, majoritàriament, mostrant les denúncies que fa el col·lectiu
<p>Alt perfil Individual amb enfocament de protecció</p> <ul style="list-style-type: none"> • La persona és el que es dona a conèixer • Les aparicions en espais públics van acompanyades de clares mostres de suport polític 	<p>Alt perfil individual denunciant</p> <ul style="list-style-type: none"> • La persona és el que es dona a conèixer • Les aparicions en espais públics són, majoritàriament, mostrant les denúncies que fa l'individu

2

Situació actual dels Drets Humans. Parlen des dels territoris

L'objectiu principal d'aquesta taula era escoltar les experiències i realitats de les persones defensores. Les intervencions es van organitzar a partir de tres preguntes:

● **En què consisteix la vostra lluita?**

Quins actors us amenacen?

Quines són les estratègies utilitzades per part d'aquests actors per obstaculitzar la vostra feina? ●

***No pot existir cap vida
si no hi ha territori. Si no
cuidem la Mare Terra, no
existirà cap vida.***

Dora Muñoz
Asociación de Cabildos Indígenas del
Norte del Cauca, Colòmbia.

2.1

La Defensa de la vida i del territori a Guatemala

Julio González

Colectivo MadreSelva i Alianza Centroamericana Frente a la Minería (ACAFREMIN)

- La lluita d'ACAFREMIN s'emmarca en la defensa de la terra i del territori a Guatemala, país històricament agroexportador que pateix la desposseïció de la terra, l'esclavisme dels seus pobles, els desallotjaments forçats i els desplaçaments de forma impune, sense cap prestació o reconeixement per les vulneracions patides.
- El model extractiu, de monocultius i de megaprojectes són fruit d'un govern autoritari, en el qual la corrupció facilita que les polítiques responguin als interessos de les transnacionals, gràcies també a la falta de control internacional i sancions. Glencore, Monsanto o British Petroleum són alguns exemples.
 - Amb aquesta lògica, els Drets Humans són concebuts com un problema i un obstacle. Quan les empreses transnacionals veuen la seva acció limitada demanden als estats en els tribunals internacionals d'arbitratge.³ La criminalització és un factor persistent i va de la mà d'altres formes de silenciar les lluites, com són els desallotjaments forçats, els desplaçaments, les estigmatitzacions o les amenaces directes.
 - Destaca la queixa que es va interposar a través del Punt Focal de l'OCDE en contra de Florentino Pérez com una acció exemplificadora d'incidència efectiva, perquè va comportar una afectació a la seva imatge i va provocar que se li retiressin alguns contractes.⁴

2.2

Autoritarismes a Centroamèrica: el cas del Salvador

Nataly Paz

Red de Defensoras de Derechos Humanos i Mesa por el Derecho a Defender Derechos (MDDD)

- La lluita de la MDDD s'emmarca en la defensa del dret a defensar drets. Actualment, El Salvador es caracteritza per una tendència repressiva en el marc del règim d'excepció iniciat el març de 2022 que suprimeix garanties constitucionals i drets fonamentals com la llibertat d'associació i mobilització.
- L'assetjament, la fustigació i el *ciberassetjament* són tendències molt preocupants que impacten la defensa dels Drets Humans. Els discursos d'odi cap als partits tradicionals (que han sigut part de la campanya i de les eleccions de l'actual govern) s'han reorientat contra les organitzacions de la societat civil, ONG i persones defensores que ara són estigmatitzades i acusades de ser caràtules dels partits tradicionals i defensores de les bandes organitzades

3 Consultar [el caso Kappes, Cassidy & Asociados contra el Estado de Guatemala](#)

4 Per a més informació sobre el cas poden consultar el portal [AlertaDH](#) i al diari [Público](#).

- Aquesta campanya governamental i estatal d'estigmatització ha anat acompanyada d'un increment de les retencions de periodistes, violacions de domicili, detencions arbitràries, discriminacions i discursos d'odi; reformes legislatives que legitimen la desposseïció i la criminalització de la diversitat; difamacions, intimidacions i atacs directes, infiltracions en manifestacions i atacs digitals.
- El Govern i l'Estat salvadoreny són els perpetradors d'aquestes vulneracions de drets. Un exemple són les detencions arbitràries: des del març de 2022 fins al setembre de 2023 s'han registrat 5.575 víctimes de detenció arbitrària per part de la policia i força pública, sense respectar el procés degut.

2.3

La defensa de la vida, la defensa de la “casa gran” a Colòmbia

Dora Muñoz

Asociación de Cabildos Indígenas del Norte del Cauca (ACIN)

La lluita de l'ACIN s'emmarca en la defensa de la terra i del territori. No només de la defensa de les persones sinó també de la naturalesa, de la “casa gran”.

- Els territoris indígenes han sigut històricament colonitzats i aquesta invasió continua avui en dia. Els responsables són, principalment, les empreses nacionals i transnacionals imbricades amb entramats de col·lusió i corrupció amb actors armats legals i il·legals sota l'auspici o omissió dels governs. Els grans capitals i elits econòmiques són les que estan darrere de moltes decisions i, fins i tot, d'eleccions governamentals. Sota aquesta lògica, els pobles originaris es converteixen en un obstacle i el territori un botí en disputa.
- Els casos són múltiples. El territori del Valle del Cauca està envaït per monocultius de canya de sucre, amb forts impactes en el territori i en els seus habitants. A més, també hi ha indústries extractives com mineres, hidroelèctriques, etc.
- Els desallotjaments i els desplaçaments són les formes més comunes de reprimir la lluita, però també són habituals els assassinats, sobretot de joves, les amenaces, les infiltracions/cooptacions dels processos comunitaris i els reclutaments forçats.
- El narcotràfic constitueix un altre factor de risc. Pels pobles originaris la fulla de coca és una planta sagrada, pels altres és un negoci molt profitós

2.4

Conclusions sobre patrons de violència contra les persones que defensen els drets humans

Defensar drets comporta confrontar interessos socials, econòmics, polítics, militars o territorialment estratègics. S'observa la repetició d'una sèrie de patrons que busquen impedir la feina, dividir el teixit social i evitar que més persones s'uneixin a la causa. Per aconseguir-ho, els victimaris utilitzen diferents tàctiques que es poden agrupar en diferents tipus de "guerres" contra les persones que defensen els Drets Humans. Aquestes guerres no són excloents les unes de les altres. A partir dels casos relatats, es conclou que els victimaris usen una barreja d'estratègies i accions en contra de les persones defensores i els seus col·lectius depenent del context, dels suports existents o del nivell de confrontació, entre altres factors.

La repressió s'adapta i canvia segons el context i depenent del perfil de les persones defensores, si són població rural, urbana, dones, homes, membres de la comunitat LGTBIQ+, pobles indígenes, classe mitjana, classe alta o qualsevol altra condició.

Les elits econòmiques, polítiques i militars, en entramats de col·lusió i corrupció, solen ser les autores intel·lectuals (si no materials) de les diferents accions violentes, en contextos en què la impunitat està l'ordre del dia i on els factors de desigualtat i racisme estructurals alimenten aquestes tendències. **Els estats, en general, incompleixen els seus deures de promoció i protecció dels Drets Humans.**

A partir de les estratègies repressives utilitzades es poden distingir unes categories que ens ajudaran a analitzar els contextos i pensar solucions de forma conjunt

La guerra d'imatge

Les persones o institucions que concentren el poder tenen la capacitat d'embrutar la imatge d'aquelles persones que defensen els DDHH, crear i difondre prejudicis, dubtes i calumnies sobre la seva persona i posar en qüestió la seva legitimitat i credibilitat davant dels altres (opinió pública, possibles actors aliats, etc.). Aquestes accions les realitzen a través de tots els mitjans que tenen a la seva disposició – mitjans de comunicació, pamflets, rumors, xarxes socials, contactes a les comunitats, cartes, etc.) Solen recórrer a tàctiques com insinuar o afirmar:

- el suposat aprofitament de les víctimes (*"es beneficia d'elles"*, *"les manipula"*);
- la corrupció (*"els diners dels projectes s'utilitza per festes"*, *"per viure bé"*);
- el viure bé mentre la resta pateix (*"mira com viatja a Europa a viure bé mentre les víctimes segueixen allà patint"*);
- la vinculació amb la il·legalitat o la insurgència (crim organitzat, terrorisme de guerrilles);
- Els/les enemics/gues del progrés, impedeixen el "desenvolupament" (*"volen que continueu vivint sense electricitat, sense progrés, mentre ells/es a la capital viuen bé"*);
- l'incompliment dels rols de gènere assignats pel sistema patriarcal (*"hauria de cuidar a la seva esposa i a la seva família en comptes d'implicar-se en aquestes coses"*, *"quina mala mare, quina mala esposa"*).

La guerra jurídica

Correspon a la falta d'independència de la justícia i el seu sotmetiment als poders reals del país (siguin econòmics, militars, etc.) o bé perquè aquests poders tenen la capacitat d'elaborar proves falses o bé perquè tenen la capacitat de pagar testimonis fraudulents. Alguns exemples són els muntatges judicials, la criminalització de la protesta social o les detencions arbitràries. També inclou l'elaboració de lleis que obstaculitzin la labor de defensa dels Drets Humans:

- Lleis que limitin el dret per la defensa dels drets col·lectius;
- Lleis que limiten els drets a la protesta i l'associació (tot es torna il·legal i, per tant, susceptible a ser sancionat);
- Lleis que compliquen la possibilitat de contractar personal a les organitzacions.

La guerra bruta

Es refereix a totes les agressions directes a les persones que defensen els Drets Humans. Com per exemple:

- assassinats;
- amenaces;
- desaparicions forçades;
- desplaçaments forçats;
- violències sexuals;
- agressions físiques;
- tortura.

La guerra psicològica

Inclou totes les accions a través de les quals els victimaris busquen el desgast, la ruptura del teixit social i associatiu i crear desconfiança. Ho fan a través de:

- sembren la por i el terror;
- difonen rumors;
- involucren a les famílies per debilitar la convicció de continuar amb la defensa dels drets;
- busquen els punts vulnerables, allò que més afectaria.

La guerra econòmica

Busca impedir l'accés a fons pel desenvolupament de les activitats de defensa dels DDHH. Per exemple:

- limiten l'accés a fons de cooperació internacional, obligant a passar per la vigilància estatal;
- bloquegen els comptes bancaris sota qualsevol pretext;
- simulen delinqüència comuna per robar els fons de les comunitats.

3

Experiències concretes d'incidència conjunta i els seus impactes

L'objectiu de cada taula era identificar estratègies que han donat bons resultats i els reptes suposa la relació entre organitzacions i persones defensores amb les institucions locals a Europa (ajuntaments, municipis). Les preguntes que van guiar la reflexió són:

• Com s'ha construït la relació?, què l'ha facilitat?, què l'ha pogut complicar?, quines eren les necessitats? (Bones pràctiques, construcció de confiança, coses a evitar, etc.)

Quines han sigut les principals accions que s'han realitzat des de les institucions locals que han impactat positivament en la protecció de les persones defensores i del seu espai de lluita pels drets?

Taula 1

Xarxa europea de solidaritat amb la Comunitat de Pau de San José d'Apartadó

Si hem de morir, morirem a la nostra terra.

Arley Tuberquia

Comunitat de Pau de San José d'Apartadó, Colòmbia

3.1

Comunitat de pau: noviolència i internacionalització del suport

Arley Tuberquia

Comunidad de Paz de San José de Apartadó (Colòmbia)

La Comunitat de Pau sorgeix d'una iniciativa pagesa civil noviolenta que va decidir no fugir de la guerra. Tot comença amb l'experiència de diferents tipus de violències patides pels habitants de la zona. Davant d'aquestes vulneracions un grup de pagesos i pageses apartidistes decideixen quedar-se i defensar el seu territori, lloc que dona sentit a la seva existència. Des de la seva conformació, la CdP ha registrar més de 300 assassinats i 3.600 violacions dels Drets Humans contra els seus membres.

- Accions com agermanaments i ciutadanes honoràries per part dels governs municipals d'altres països han ajudat a visibilitzar la situació de la CdP i a defensar el territori de les agressions constants que amenacen la supervivència de la comunitat.
- Els reconeixements i els premis rebuts han contribuït a posicionar la CdP en l'àmbit internacional, augmentant els "costos polítics" quan hi ha amenaces i agressions en contra seva. Un parell d'exemples, entre molts d'altres, són el Premi ANUE per la Pau, de l'associació per les Nacions Unides a l'Estat espanyol, atorgat el 2022 i el premi Sajarov del Parlament Europeu, del qual van quedar finalistes.
- La dimensió humana i psicosocial també és una eina molt important per a la construcció de relacions: caminar juntes i junts i establir relacions de confiança des de la part més humana amb persones, organitzacions i institucions de molts i diferents països.
- Es necessita continuar visibilitzant allò que passa en els territoris, posant atenció als missatges que es transmeten. Per exemple, internacionalment es percep que Colòmbia és un país en Pau, mentre que en els territoris és necessari continuar pressionant per la construcció de Pau i aconseguir garanties per aquells que defensen els Drets Humans i del territori de les forces paramilitars i les economies extractivistes.

3.2

Narni: municipi promotor de la xarxa

Alessia Quondam

Tinent d'alcalde i consellera de Cooperació de la Comune di Narni (Itàlia)

La Rete Italiana di Solidarietà - Colombia Vive! és una xarxa de solidaritat amb les comunitats de pau i resistència civil colombianes que neix el 2003 a la ciutat de Narni, la qual es va declarar "Ciutat de Pau" l'any 1993. La Rete Italiana sorgeix com una iniciativa d'institucions locals i associacions per visibilitzar la violència de la regió d'Urabà i pressionar el govern colombià i a les autoritats locals i militars amb l'objectiu de protegir els membres de la CdP i el seu procés de construcció de pau des de la base. La Rete Italiana és part de la Xarxa Europea de Solidaritat amb la Comunitat de Pau de San José d'Apartadó.

- L'Ajuntament de Narni acompanya la CdP des de l'any 1999 i la seva acció solidària es concreta en suport polític. L'acompanyament va començar com un acte simbòlic "d'apadrinament" durant la marxa de la Pau *Perugia-Assisi* i s'ha anat ampliant amb accions amb la firma de l'agermanament entre la ciutat de Narni i la Comunitat de Pau, el 2013, i la concessió de la ciutadania honorària als membres de la comunitat.
- Des de Narni es va establir el mecanisme d'Accions Urgents que consisteix en enviar alertes o cartes a les autoritats colombianes, amb còpia a autoritats italianes (com parlamentaris i ambaixadors) i organismes internacionals, quan es registren agressions o amenaces en contra de la CdP o algun dels seus membres. A més, s'ha creat l'Observatori permanent sobre violència contra la Comunitat de Pau, en el qual es realitza un monitoratge i es registren totes les agressions i violacions amb data, víctima, lloc dels fets, naturalesa de la violació o agressió i presumptes responsables.
- Per aconseguir una consolidació de la confiança ha sigut molt important la relació establerta amb la Comunitat de Pau, tant a través de les diferents visites dels seus membres a Narni, com de diferents delegacions in situ en les quals han participat representants polítics/ques i personal tècnic de l'ajuntament, juntament amb organitzacions i altres membres de la Xarxa.

3.3

XXI Solidario: societat civil i governs locals de la mà

Pilar Rodrigo Alvarez

Asociación XXI Solidario (Rivas-Vaciamadrid, Estat espanyol)

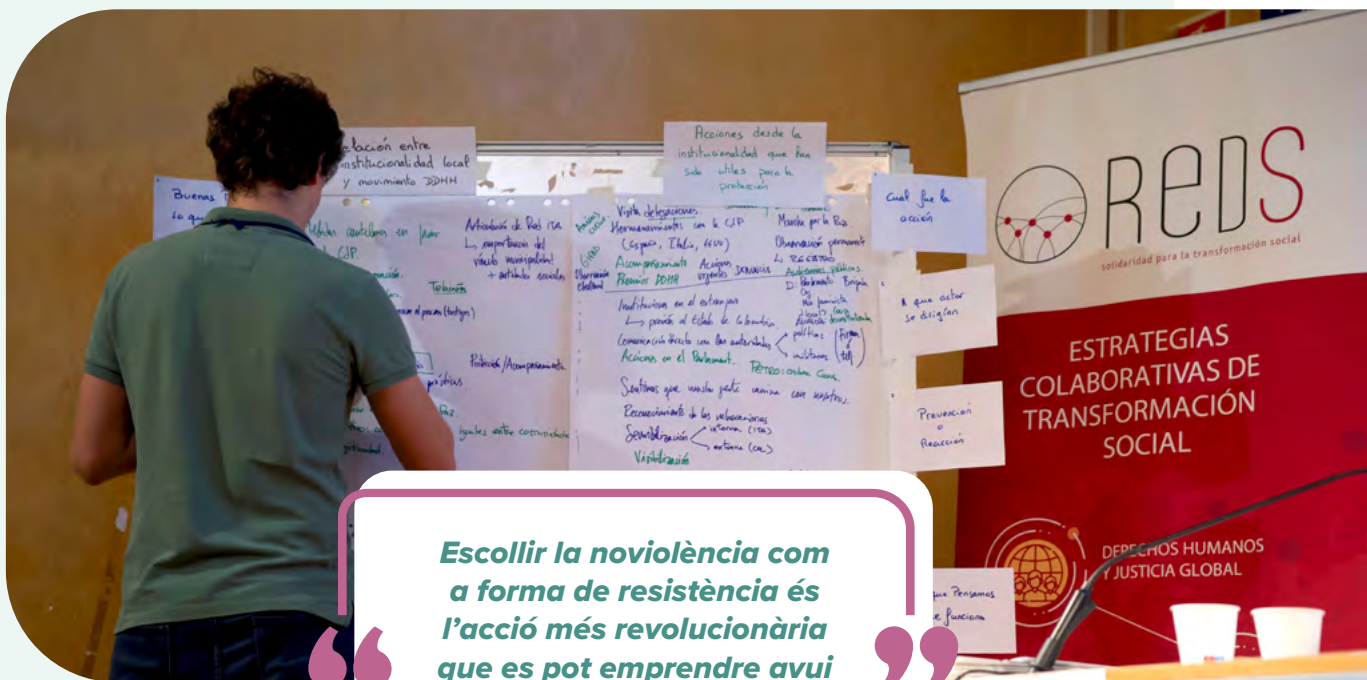
XXI Solidario sorgeix el 2005 com una iniciativa d'un grup d'amigues i amics que compartien la necessitat de treballar per a la defensa dels DDHH sense una visió assistencial. Algunes d'elles havien estat molt implicades en el procés democràtic contra la dictadura franquista i havien pogut experimentar el valor de la solidaritat que els havia arribat d'altres països. D'aquesta manera, vam començar a construir relacions de solidaritat des d'un enfocament de col·laboració en igualtat amb altres comunitats.

- Van començar a col·laborar amb l'Ajuntament de Rivas-Vaciamadrid, a través del seu Consell de Cooperació, aconseguint un petit finançament per a la construcció d'una escola d'urgència a San Josecito (Apartadó). Contradictòriament, en el mateix període, la Comunitat de Madrid estava finançant un projecte de les Famílies Guardaboscas a Colòmbia que va contribuir a consolidar el control paramilitar a la regió d'Urabà.

- Van fer accions d'incidència amb el govern local, compartint notícies i informacions amb l'objectiu de sensibilitzar-los i perquè es vincuessin a les accions solidàries i de reivindicació de drets. Al mateix temps, van sensibilitzar a veïns i veïnes a través de xerrades i projeccions, entre altres accions. També van començar a rebre visites de membres de la CdP. El 2008, van realitzar la primera delegació internacional amb destí a la Comunitat que incloïa consellers i al director de cooperació de l'ajuntament, així com els membres de XXI Solidario.
- A partir d'aquest moment, es van fer més visites d'integrants de la CdP a Rivas-Vaciamadrid, a la vegada que van augmentar altres accions d'incidència com trucades a les autoritats colombianes, l'enviament d'informació, accions urgents, cartes, etc. De la mateixa manera, van augmentar les reunions amb les autoritats i organismes institucionals locals que van conduir altres delegacions de la CdP, en les quals van participar actors polítics de diversos partits. També es va presentar una Moció de Declaració de suport pel vintè aniversari de la Comunitat.

3.4 Conclusions de la taula

Les experiències relatades per part de la Comunitat de Pau de San José d'Apartadó (Colòmbia) mostren que les **accions d'incidència (entre les quals es troba el *cabildeig* polític) que es posen habitualment en marxa encara són vàlides i eficaces**: enviar cartes des dels governs, parlaments o institucions locals a autoritats locals i nacionals d'altres països compleix amb la funció de visibilitzar l'atenció de la Comunitat Internacional sobre la situació d'altres països i genera certa pressió que mitiga el risc de les persones defensores.

Escollir la noviolència com a forma de resistència és l'acció més revolucionària que es pot emprendre avui en dia.

Alessia Quondam
Comune di Narni, Italia

Fomentar delegacions a tercers països, així com convidar a persones defensores a Europa, permet no només visibilitzar les temàtiques, sinó que també contribueix a augmentar els llaços i els compromisos amb les autoritats, institucions o governs que es troben amb les persones defensores d'arreu. A la vegada, permet escoltar de primera mà a les persones defensores.

El reconeixement de la labor de defensa de Drets Humans i els greus riscos que això comporta, a través de premis, pronunciaments o ciutadanes honorífiques és una altra forma important d'incidència política que, a més, contribueix a la incidència social.

No obstant això:

- És necessari que **les institucions estableixin una relació directa amb les persones defensores** per entendre el context i conèixer de primera mà la situació. Això condueix a una millor sensibilització i involucra positivament als participants.
- A les institucions locals **sovint no hi ha personal encarregat de dur a terme el seguiment i coordinar aquestes accions/projectes** (depèn de la bona voluntat de la persona de torn). Per aquest motiu, **és fonamental que les iniciatives de suport i defensa dels Drets Humans** en les institucions locals europees (per exemple, ajuntaments) **es converteixin en Polítiques públiques**. Cal recordar que Govern no és sinònim de "poder" i es ressalta el gran valor afegit del coneixement del context per part de les persones encarregades de la cooperació.
- Les gires i les delegacions a terreny també són experiències positives. Un altre exemple que s'ha dut a terme a Catalunya va ser la missió de verificació durant el *Paro Nacional* a Colòmbia, on diverses institucions, organitzacions i parlamentàries catalanes van viatjar al país amb l'objectiu de mitigar les vulneracions als DDHH. Es pot confirmar que aquests **viatges a terreny que permeten poder parlar amb la gent i veure de primera mà la situació augmenten el compromís** i la comprensió dels i les actores polítiques. Tot i això, el **seguiment** continua sent un punt a millorar en les estratègies d'incidència que es realitzen.
- L'experiència demostra que l'acció de les institucions locals europees té un gran impacte positiu per les persones defensores dels Drets Humans a Colòmbia (per exemple, cartes o trucades telefòniques dels ajuntaments a les autoritats nacionals i locals del país.) És **necessari rescatar l'espai de diàleg amb les institucions locals colombianes** que en moments de gires i delegacions, a vegades, es desaprofita per centrar-se massa en les autoritats nacionals de **Bogotà. Quan s'han fet reunions amb autoritats locals, en terreny, hi ha hagut resultats positius**. S'identifica la necessitat de posar en comú contactes pertinents, tant per les delegacions com per l'enviament de cartes i altres accions mencionades.

Tot i que la majoria dels casos es tracten d'accions reactives, **és important pensar també en accions preventives**.

- És fonamental sensibilitzar la col·lectivitat, la comunitat en la qual vivim, no només els governs locals. Per exemple, accions de compra pública ètica (com el cas de [ChocoPaz](#)) o a través de xarxes de comerç just.).
- Es ressalta la importància de **donar prioritat a aquelles persones/institucions que NO són aliats/des** fent que s'escoltin i que estiguin en contacte, que estiguin presents en les reunions i en els actes. En aquest sentit, és important evitar que els DDHH es vegin com una cosa exclusiva de partits i persones d'esquerra.
- **La falta de resposta** o compromís dels governs locals comporta a una ruptura de confiança en les relacions amb les persones defensores.

Taula 2

Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Sahrauí (CCASPS)

L'associació Sant Cugat Amb el Poble Sahrauí va vincular a l'Ajuntament amb el projecte "Vacances en Pau" i va impulsar l'agermanament que perdura en el temps i continua vigent.

Gemma Aristoy
Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

3.5

Sant Cugat: solidaritat històrica amb el poble Saharauí

Gemma Aristoy

Regidora de Sant Cugat del Vallès i presidenta en funcions de la CCASPS

El municipi de Sant Cugat del Vallès destina el 0,7% a la cooperació internacional. Aquesta dada el converteix en un referent a nivell local. La història de solidaritat amb el Poble Sahrauí s'inicia el 1993, quan l'associació Sant Cugat amb el Poble Sahrauí (SCAPS) va vincular l'ajuntament del municipi amb el projecte "Vacances en Pau". El 2004, SCAPS va empènyer a l'ajuntament a firmar un agermanament amb el Poble Sahrauí, que encara és vigent: prioritza els drets dels nens i nenes a l'oci i inclou un servei de menjar diari en una guardaria, per evitar la malnutrició.

→ A través de la relació i la feina feta **es van identificar necessitats diferents de les inicialment definides i les actuacions s'han anat adaptant**. Amb els infants que venien a passar l'estiu es van detectar necessitats en l'àmbit de la salut i es van començar a fer revisions mèdiques un cop arribaven a Catalunya. Avui en dia, hi ha un pis (gestionat per SCAPS) que acull a deu nens i nenes que estan rebent tractament mèdic a l'Hospital Vall d'Hebron.

- Una de les activitats més destacades va ser un viatge al terreny l'any 2010 amb representants polítics municipals. Els viatges permeten **contacte directe, un major coneixement del context i ajuden a prendre decisions amb més coneixement.**
- Com a limitacions **s'ha de reconèixer la falta d'agilitat de l'administració pública**, que és una realitat de la CCASPS.
- **És imprescindible la feina compartida amb les entitats de la societat civil.** El paper de l'associació SCAP ha sigut clau: sense la seva feina no s'hauria dut a terme aquest projecte. És important destacar que el temps és fonamental en la construcció de les relacions de confiança.

3.6

El funcionament de la CCASPS i el compromís dels municipis catalans

Zeynabu Said

Tècnica de la CCASPS

La Coordinadora Catalana d'Ajuntaments Solidaris amb el Poble Sahrauí neix el 1995 amb l'objectiu d'acompanyar el Poble Sahrauí en el seu dret d'autodeterminació. LA CASPS està conformada per 60 municipis catalans, de diferents colors polítics. Funciona a través d'una Comissió Executiva que es reuneix semestralment i treballa des del consens. L'objectiu de la CCASPS és garantir els drets col·lectius del Poble Sahrauí i, principalment, desenvolupa **accions d'incidència política a través de pronunciaments, viatges a terreny o comunicats públics**. La CCASPS forma part de l'Intergrup per la Pau i la Llibertat del Sàhara del Parlament de Catalunya.

Accions rellevants dutes a terme:

- El 2022, quan el Govern espanyol va canviar la seva posició sobre el dret d'autodeterminació del poble sahrauí es va impulsar una **moció que es va aprovar a 98 municipis catalans**.
- Cada 28 de febrer, dia que se celebra la República Àrab Sahrauí Democràtica, es fa un **acte per recordar aquest conflicte i es penja una bandera sahrauí en espais públics**.
- Es celebren **trobades entre titulars de drets sahrauís (persones refugiades) i titulars d'obligacions catalans (sector polític)**. Aquestes reunions tenen un valor incalculable que venen de la mateixa experiència de les persones refugiades i **permeten trencar amb la seva invisibilització**.

Lliçons apreses i bones pràctiques:

- Les accions d'incidència s'han d'ajustar a les demandes dels titulars de drets.
- Els viatges als campaments de refugiats són molt importants per la sensibilització dels poders polítics i és ideal que es duguin a terme al principi del mandat, perquè hi hagi marge de maniobra.
- **La coordinació amb altres actors de la societat civil és fonamental.** En el cas de la CCASPS es poden mencionar actors com la Delegació del Front Polisario a Catalunya o la Federació espanyola amb el Poble Sahrauí.

Federació ACAPS: la visió de la societat civil per a la defensa del dret a l'autodeterminació del Poble Sahrauí

Albert Giralt

Federació d'Associacions Catalanes Amigues del Poble Sahrauí (ACAPS)

A finals dels anys setanta va néixer el moviment solidari amb el Poble sahrauí. En un principi, estava molt vinculat al programa “Vacances en Pau” i a l'ajuda humanitària. S'analitza que aquest enfocament podia ser paternalista o assistencial, per aquest motiu al llarg dels anys s'ha anat modificant cap a una solidaritat per la defensa del dret a l'autodeterminació, amb un caràcter més integral i polític.

El moviment està majoritàriament integrat per associacions petites que fan accions petites. Per això, es va crear la Federació amb l'objectiu per poder fer accions més enllà dels petits projectes i unir els municipis que treballen amb el Sàhara.

Exemples d'accions que es duen a terme des d'ACAPS:

- Denúncia pública.
- Formacions per enfortir les capacitats de les persones sahrauís.
- Viatges a terreny: durant el 2020 es va organitzar una delegació catalana a terreny, però no va poder arribar als campaments de refugiats per prohibició per part del Marroc.

Un dels reptes importants identificats és poder vincular a les persones sahrauís amb el moviment solidari català. S'han d'oferir més espais d'empoderament a les persones sahrauís.

Durant el debat van sorgir diverses preguntes:

Hi ha contradiccions amb la postura entorn la solidaritat amb el Sàhara des dels partits polítics en el seu nivell local i en el seu nivell nacional?

Efectivament, en l'àmbit nacional entren altres consideracions de política global. Els governs locals busquen aliats dins del seu propi partit en altres instàncies per fer incidència i també es fa incidència dins dels mateixos partits.

Es va debatre la vinculació de la diàspora sahrauí al moviment social local i es van exposar diversos detalls i propostes:

- El repte és vincular els i les joves que van formar part del programa Vacances en Pau i que s'han quedat a viure a Catalunya. Van arribar sense família i, tot i tenir arrels sahrauís, han crescut en un altre context.
- S'estima que el 80% de les persones apàtrides dins de l'Estat espanyol són sahrauís. **No hi ha dades sobre quantes persones del Sàhara viuen a l'Estat espanyol, ja que no es poden empadronar dient que són del Sàhara Occidental.**
- La capacitat limitada de participació de les mateixes persones refugiades sahrauís en accions d'incidència té a veure amb la seva condició migrant, legalitat o accés a recursos, entre altres factors.

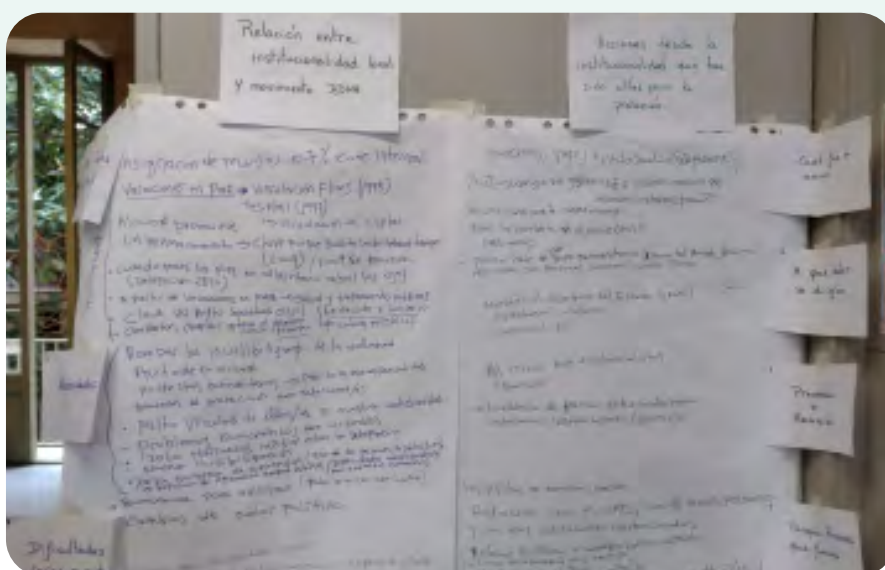

S'identifiquen accions d'incidència des de l'àmbit local fins al nacional, com declaracions institucionals del Parlament de Catalunya dirigides al govern espanyol. Tot i això, es detecta un buit en l'àmbit europeu.

3.8 Conclusions de la taula

Reprenent els temes en el marc de les intervencions – la construcció de relacions entre les organitzacions de la societat civil i les institucions i les activitats dutes a terme i els seus impactes –, es destaca que:

- Les delegacions realitzades conjuntament entre persones de la societat civil, representants polítics/ques i personal tècnic han sigut claus per la consolidació de les **relacions de confiança**.
- És important determinar **què pot fer cada persona**, perquè cadascú ha de tenir el seu mandat i les seves possibilitats. És necessari treballar de forma coordinada, respectant les **possibilitats i limitacions** de l'altre.
- La societat civil ha d'empènyer les administracions locals perquè no desisteixin. Això és important perquè les accions poden dependre d'un color polític.
- En l'àmbit local es poden fer moltes coses, però **la incidència política canvia a escala estatal**, per aquest motiu és necessari diferenciar-les.
- **Els comunicats públics, el *cabildeig* polític, les visites, els intercanvis o les accions de sensibilització pública han tingut un impacte i són imprescindibles**. No obstant això, és necessari pensar més enllà, tenint en compte la realitat. Per exemple, s'ha d'explorar el fet que la **contractació pública veti a empreses que espolien el territori sahrauí**.
- **La conjuntura que viu el Sàhara, així com la conjuntura nacional de l'Estat espanyol**, determina el tipus d'accions d'incidència política que es poden dur a terme.

4

Pensar fora de la caixa:

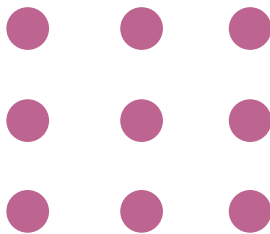
idees creatives d'incidència des de l'articulació d'institucions i governs locals amb organitzacions, associacions i moviments socials.

Les taules anteriors mostren una sèrie d'estratègies que es posen en marxa articulant les organitzacions i els moviments socials amb els governs i institucions locals. No obstant això, **la repressió es va tornant més sofisticada dia rere dia i els contextos canvien i evolucionen ràpidament.** Per això és important fer exercicis per **pensar altres accions complementàries i innovadores.**

Es convida a tots i a totes les participants a pensar “fora de la caixa” en accions que es podrien posar en marxa per la promoció i protecció internacional dels DDHH. No es tracta de pensar en coses realitzables, sinó en un context imaginari en el qual tot és possible.

Si fos així, *quines altres accions es podrien dur a terme per tenir més impacte?*

Per ajudar-nos a pensar, es va proposar el següent exercici: connectar els nou punts únicament amb quatre línies sense aixecar el llapis del paper. Animem a realitzar aquest exercici per sortir de la caixa.

Idees compartides per part dels grups:

- Preveure la contractació de tècniques i tècnics de governs i institucions locals europees en terreny. Han d'actuar com **agents que fomenten el diàleg** entre els territoris (europeus i tercers països).
- Recordar la rellevància de **la formació com a eina de protecció** dels DDHH. En aquest sentit, enfortir la formació del personal tècnic i polític en temes de persones defensores, DDHH, incidència i protecció o construcció de Pau.
- Promoure **accions culturals, performances, exposicions, festivals**, entre altres, per contrarestar el “cansament dels mateixos discursos de sempre.” Per exemple, exposicions en ambaixades o projeccions sobre edificis públics. **S'inclou la sensibilització sobre empreses i DDHH o la realització de càpsules formatives o informatives.** Una proposta concreta que es menciona és realitzar una *performance* formativa en una trobada de persones amb capacitat decisòria al voltant del tema del Deute Exterior: 100-150 persones vestides d'homes del frac.
- Crear continguts que busquen revisar el relat oficial: utilitzar **l'art i la cultura intergeneracional** a través de grafitis per exemple, fomentar la difusió de continguts i la incidència cap a la població no sensibilitzada.
- Enfortir **l'interès i fer que les persones exiliades, refugiades i migrades s'involucrin en els municipis i ciutats**, perquè siguin persones de referència entre governs locals i organitzacions / associacions / agències de cooperació.
- Promoure accions d'**economia transformadora**: construir estratègies perquè les accions de cooperació internacional estiguin vinculades amb l'Economia Social i Solidària.
- Elaborar **productes informatius específics sobre empreses** que vulnereu Drets Humans i fomentar **l'ús d'etiquetes** específiques en els productes d'aquestes empreses.
- Exigir l'ús per part de les institucions i organitzacions i moviments socials de **Bancs ètics**.
- Promoure accions que permetin posar-se en el lloc de l'altre, dels que viuen en països de grans violacions als Drets Humans: *Com seria si 5.000 persones d'aquí (incloent-hi polítics i persones amb capacitat decisòria en matèria de cooperació internacional) es mudessin uns mesos a Colòmbia, a Guatemala o al Salvador (per exemple) a viure en les mateixes condicions i sota la mateixa pressió que les persones defensores?*

5

Programes de protecció i el paper dels municipis d'acollida en incidència política local

Les intervencions van girar al voltant d'aquestes cinc preguntes:

Si haguessis de subratllar un èxit principal del programa en termes de protecció, quin seria?

Quins han sigut els majors reptes que heu enfrontat (màx. 3) i com ho he fet?

Com s'ha gestionat el gran repte del retorn? S'han aconseguit millorar les condicions de seguretat de les persones que participen en el programa?

Què ha funcionat bé en termes de relació amb els poders públics locals i regionals? Si hagués de canviar alguna cosa, què seria?

Quan heu trobat més dificultats en el retorn? Influeix si les condicions de seguretat estan relacionades amb els interessos econòmics de les empreses del país d'acollida?

El programa té èxit si es concep com un complement a altres mecanismes de protecció: és una acció preventiva i ha de tenir una lluita col·lectiva darrere

Constança Schinteie Bes
CCAR

5.1

Programa de Protecció València Defensa

Pere Climent

Director del Programa de Cooperació al Desenvolupament de l'Ajuntament de València

- **L'èxit més gran és que el programa va ser creat per una iniciativa ciutadana.** Va ser un grup d'organitzacions i col·lectius que van proposar a l'ajuntament el seu impuls, totes elles integrants de la plataforma de suport i solidaritat amb Colòmbia.
- Com a reptes es destaca l'impuls per generar accions de sensibilització, així com la gestió i l'obtenció de visats per les persones defensores. Han sigut de gran ajuda els intercanvis amb els altres programes.
- El retorn continua sent un gran repte. S'han realitzat accions de seguiment com cartes de suport des de l'ajuntament i des de les organitzacions de la societat civil per les persones defensores que retornen, visibilitzant aquest suport internacional. Es consideren importants **les visites a terreny**, però la realització d'aquestes està supeditada a l'existència d'un pressupost.
- Coses a canviar: es destaca la dificultat a l'hora d'articular accions entre les dotze organitzacions que formen part de la plataforma i la falta de comunicació i coordinació fluida entre l'ajuntament i la Generalitat (que també forma part del programa).
- Fins al dia d'avui, no s'han acollit a persones defensores agredides per empreses, tot i que es destaquen les dificultats addicionals per les persones que arriben del Marroc.

5.2

Programa Català de Persones Defensores

Constança Schinteie Bes

Incidència política i social de la Comissió Catalana d'Acció pel Refugi (CCAR)

- Es destaca la feina que es fa entre institucions i persones defensores, construint un programa entorn de **tres eixos: psicosocial i autocura, formatiu i incidència i enfortiment de xarxes.**
- Els principals reptes radiquen en avançar cap a una protecció holística i col·lectiva (no només individual), assegurar el suport en el retorn i aplicar una perspectiva de gènere interseccional i feminista, posant les cures al centre.
- El retorn continua sent un repte. És important augmentar les xarxes de suport i la legitimitat de les persones acollides, així com augmentar el seguiment. **L'abordatge de les causes estructurals encara és la meta.**
- Es destaca l'acompanyament de les institucions com l'ajuntament de Sant Cugat, per superar les dificultats que afronta tant el programa com les persones acollides en matèria de tràmits burocràtics o escolarització.
- **Respecte al tema d'empreses i DDHH el programa ha registrat casos de persones que no han pogut retornar als seus territoris pel risc que suposava el retorn i l'enfrontament amb grans poders econòmics.**

5.3

Programa Asturiano de Derechos Humanos

Javier Orozco Peñaranda

Coordinador del Col·lectiu de Colombians/es Refugiats/des a Astúries

- Els principals èxits han estat rebre 140 persones i fer 19 visites a Colòmbia en els vint-i-tres anys d'activitat, **malgrat els canvis de governs i les retallades que ha sofert el programa (el 70% fa dotze anys)**. També s'ha aconseguit resistir a l'estigmatització i seguir, malgrat que hagin assassinat algunes persones al seu retorn al país i altres segueixin amb amenaces constants, sobretot, a persones que denuncien a les grans empreses.
- Un repte és sintonitzar les 23 organitzacions/associacions que formen part del programa: s'intenta treballar des **d'allò que ens uneix i no des d'allò que ens separa**.
 - **No hi ha manera de garantir un retorn 100% segur**. L'Estat continua sent el responsable.
 - Es ressalta la **importància de la diplomàcia ciutadana com una estratègia fonamental d'incidència**.

5.4

Barcelona protegeix periodistes de Mèxic

Arturo Landeros

Responsable del programa a la Taula per Mèxic

Un èxit és haver pogut acollir a 23 periodistes en sis anys. Des del programa **es busca oferir un "respir" a través d'un eix de salut, un eix psicosocial i un eix formatiu** (per exemple, amb col·laboracions amb la Universitat Autònoma de Barcelona i el programa Periodistes de Pau.)

- Un gran repte actual és que el programa està en risc pels canvis polítics. Això suposaria no poder continuar donant a conèixer la situació dels DDHH a Mèxic, on la corrupció és l'amenaça més gran, sent els funcionaris públics els principals victimaris.
- El retorn és un gran repte. Existeixen mecanismes de protecció a Mèxic, però són ineficients. Des del programa es fa un seguiment a les persones que retornen i es busca fomentar una xarxa/comunitat entre les persones que han sigut acollides.

5.5

Conclusions de la taula

Els programes de protecció temporal **depenen de la voluntat política** dels governs locals, a causa de la mancança de polítiques públiques sobre el tema i el paper secundari assignat als DDHH a escala global. Això comporta retallades econòmiques i menys suports polítics subjectes al govern de torn. En aquest sentit, **tot i la seva gran importància i el reconeixement i èxits acumulats al llarg dels anys, els programes continuen sent vulnerables.**

- Majoritàriament, són **el resultat de l'impuls d'organitzacions socials, associacions o col·lectius** presents en el territori i amb vincles previs amb els països de les persones defensores.
- **L'articulació amb les institucions depèn del moment.** Quan funciona és una eina molt valuosa que permet bons resultats durant els mesos d'acollida que duren els programes.
- **El retorn continua sent un gran repte** per tots els programes. Està en el centre de la reflexió tot i l'existència de diferents iniciatives i propostes per mitigar el risc. És important involucrar a les institucions locals perquè exigeixin a l'Estat d'origen plenes garanties.

6

DDHH i cooperació Competències municipals o voluntat política?

Taula 1 | Exemples de xarxes municipalistes compromeses amb els DDHH

Les preguntes de la taula van ser:

- Quins són els objectius principals de les xarxes municipalistes i a qui es dirigeixen?

Si s'haguessin de destacar dos impactes positius i tres reptes als quals s'han enfrontat, quins serien?

Què necessiten les xarxes municipalistes de les organitzacions i persones defensores per poder implementar accions a favor de la protecció?

En els moments de reflexió o avaluació final, des de les persones defensores que han participat, s'han plantejat accions addicionals?

Qui defensa els drets de les dones, la sanitat o l'educació són defensores. Les defensores d'altres parts també defensen els drets de les persones d'aquí.

Fernando Vaquerizo
Herri Babesarea

6.1

Shelter City Initiative

José Ignacio Gómez

Coordinador de protecció a la Fundació Acceso (Costa Rica)

- La iniciativa de Shelter City s'inicia als Països Baixos (amb tretze ciutats participants) i set a escala global (Benín, Costa Rica, França, Geòrgia, Nepal, Tanzània i Regne Unit). Són programes de tres/sis mesos amb un abordatge des de la protecció integral. Cada programa funciona de manera diferenciada segons el país.
- **La capacitat d'adaptació** de la iniciativa en cada context és un aspecte positiu dels programes. Dins dels reptes hi ha la **possibilitat de reubicació en el mateix país o amb la família** així com la reubicació d'urgència que s'ha de posar en marxa en 24/48 hores. A Costa Rica, la reubicació d'urgència és la més demandada pels riscos que han d'enfrontar les persones defensores en els diferents països de Centreamèrica. **Un altre gran repte és el retorn**, en països amb un context actual com el de Nicaragua.
 - **La relació amb les institucions** és molt important. En el cas dels Països Baixos, la col·laboració ha sigut bastant bona. Això ajuda a gestionar visats, per exemple. En el cas de Costa Rica hi ha acords amb Migració que han permès l'expedició de visats d'emergència.
 - **Es reitera la importància de treballar juntament amb altres xarxes de la regió** com és el cas de la *Iniciativa Mesoamericana de Mujeres Defensoras de Derechos Humanos*. **Les xarxes salven vides.**

6.2

Herri Babesarea

Fernando Vaquerizo

Tècnic de Drets Humans a Mundubat (Euskal Herria)

- La Xarxa basca municipal de protecció a defensors/es de Drets Humans està composta per deu ajuntaments.* En principi, s'acull a persones de cinc països. El Fòrum Itinerant neix el 2019. **L'èxit més gran és haver-ho aconseguit, el repte és poder seguir.**
- La xarxa té dos objectius: **articular xarxes de lluita, perquè els moviments socials d'aquí i d'allà articulin agendes comunes, i assolir que els municipis i la població s'impliquin.** Per això, s'organitzen trobades amb institucions (amb tots els partits), amb la presència de la premsa (generalista i local) i amb moviments socials.
 - Pel retorn, tant les institucions com els moviments socials han de comprometre's a acompanyar i fer un seguiment de l'organització/comunitat i dels membres que han format part del programa (enfocament a la col·lectivitat).
 - La cerca constant de la pluralitat està a la base del programa. Per aquest motiu, els municipis implicats són de naturalesa molt diferent: hi ha municipis de 65.000 habitants i també de 300 habitants, també es té en compte la pluralitat política i geogràfica.
 - **Perquè això funcioni és fonamental la confiança**, tant en les organitzacions de persones defensores com en els municipis (tant amb el personal tècnic com amb el polític).

6.3

Ciutats defensores dels Drets Humans

David Minoves

Director del Fons Català de Cooperació al Desenvolupament

- El Programa és producte de l'articulació de 28 municipis i nou entitats i institucions catalanes. Cada any s'organitzen dues gires de persones defensores amb l'objectiu de visibilitzar les seves accions i establir vincles amb les institucions. Va començar a Sant Boi de Llobregat, però s'ha anat ampliant sent un punt capil·lar del territori i basant-se en la participació i les sinergies. Per això, **aconseguir un consens cada any entre els 28 municipis i les entitats, amb l'aval de les administracions locals es considera un èxit.** També es ressalta haver començat a elaborar un **protocol amb el Parlament de Catalunya per ser activat en cas d'emergències.**
- Els principals reptes identificats radiquen en donar sostenibilitat i continuïtat al programa: passar de ser un projecte puntual a una acció sostinguda en el temps (amb la realització de dues gires anuals); **trobar mecanismes d'incidència que siguin realment útils per les persones defensores.**
 - La participació dels municipis que formen part del projecte és alta. S'organitzen en tres comissions i una plenària on es decideixen les activitats i les persones defensores participants.

6.4

Conclusions de la taula

- Les municipalitats són més resilents** i menys propenses a canvis radicals tot i els canvis polítics, que tenen un impacte més gran a escala estatal i autonòmica.
- La participació dels governs locals és clau pel desenvolupament de les xarxes municipalistes. **Més participació implica més compromís i seguiment** que es tradueix en més suport a les persones defensores (inclosos temes de visats, escolarització, etc.).
 - L'acció en **els territoris, que inclou tant als actors polítics com a la ciutadania, és un gran valor afegit.** Les xifres mencionades per aquestes xarxes mostren que aquesta feina a territori permet arribar a una gran quantitat de població.
 - Els projectes relacionats amb els DDHH **depenen de la voluntat política** dels governs. Las intervenciones se enmarcaron en dar respuesta a las siguientes preguntas:

Taula 2 | Ajuntaments en acció

Les preguntes de la taula van ser:

● **Podeu exposar alguna acció concreta d'incidència duta a terme amb destinataris/es de projectes de cooperació dels vostres ajuntaments? A quin actor es va dirigir l'acció d'incidència i per què? Ha sigut una iniciativa pública o privada?**

Com s'articulen les accions d'incidència amb les accions de cooperació internacional? S'inclou el tema de protecció en els projectes finançats en l'àmbit de la cooperació?

Davant a situacions de risc alt per a les persones defensores que desenvolupen projectes, existeixen accions previstes o protocols d'acció des dels ajuntaments?

Quins reptes heu trobat per generar aquesta articulació? Com els heu superat?

Lleida compta amb un nou Pla Director (amb enfocament de gènere i basat en Drets Humans) en el qual reconeixem l'Ajuntament com a titular d'obligacions, establint com a àrea d'acció la Coherència de Polítiques.

Sandra Espada
Ajuntament de Lleida

6.5

Tarragona: la incidència com un instrument d'acció en cooperació

Eva Virgili Recasens y Francesc Guirro

Servei municipal de Cooperació Internacional de l'Ajuntament de Tarragona

En el procés d'elaboració del Pla de Cooperació de l'Ajuntament de Tarragona (2021) es va començar a donar importància a l'enfocament de DDHH. La trobada amb Reds va ser especialment important per reconèixer la importància de la incidència duta a terme des dels ens locals. Arran d'aquest procés es van començar a sistematitzar diferents accions que, tot i que ja s'estaven realitzant, no s'havien identificat com accions d'incidència:

- Declaracions/mocions (exemple de la tragèdia de la Balla de Melilla).
- Cartes de recomanació per obtenir títols de reconeixement.
- Interaccions amb ambaixades de l'Estat espanyol en tercers països.
- Visibilització/difusió a través de les xarxes socials del departament de cooperació, de les causes i les persones defensores dels DDHH i difusió de les alertes davant greus violacions als Drets Humans.
- Cartes a autoritats d'altres països.
- Trobades amb persones defensores dels DDHH.
- Observacions internacionals amb audiències públiques (per exemple, el procés de reconeixement de la propietat del predi de la Finca la Roncona per part de la Comunitat de Pau de San José d'Apartadó).

En el nou Pla de Cooperació, per primera vegada, dona una prioritat sectorial als DDHH amb l'objectiu estratègic d'*impulsar accions destinades a garantir el ple exercici i la defensa dels DDHH*". Actualment, es troben en fase d'adaptació de les bases de la convocatòria de subvencions per incloure aquests aspectes en les futures convocatòries.

L'Ajuntament de Tarragona també participa en el programa Ciutats Defensores el qual compta amb un **protocol d'acció** davant de situacions de risc per les persones defensores que han participat en el programa.

S'identifiquen reptes com el pressupost limitat, el desgast que pot suposar la burocràcia, la falta de personal, ser una àrea perifèrica i marginal de l'Ajuntament, la confrontació entre els ODS (de moda) i els DDHH (en l'actualitat no tant de moda).

Però també s'assenyalen oportunitats com el **treball en xarxa o la nova Llei de Cooperació que reconeix la competència municipal en la incidència i el treball en línia amb la coherència de polítiques públiques**.

6.6

Pàdua: ciutat en defensa de

Roberta Bianco

DDHH i Participació de la Comuna di Padova (Itàlia)

L'Ajuntament de Pàdua defineix les accions de promoció que es duen a terme conjuntament amb les xarxes locals, nacionals i internacionals de les quals forma part i amb les que col·labora. Tot i això, els mètodes d'intervenció i la seva implicació poden variar considerablement en funció de les competències en joc. Algunes accions que es realitzen:

- Cursos de formació impartits per funcionaris/es municipals italians/es especialitzats/es (per exemple, en el suport als processos de governança local a les zones del nord de Síria i Iraq.)
- Presentacions de mocions, iniciatives institucionals o deliberacions.
- La cooperació internacional vista com un espai de trobada entre comunitats.
- Premis, reconeixements simbòlics. Alguns exemples són l'entrega del Segell de la Ciutat a la filla de la Berta Cáceres o el Pacte d'Amistat amb el poble sahrauí per sensibilitzar a l'opinió pública sobre la seva situació i consolidar relacions de coneixement mutu, solidaritat i amistat.
- Accions de conscienciació de la ciutadania.

L'Ajuntament de Pàdua no actua directament, sinó a través de les associacions locals que s'ocupen d'aquests temes, optant per donar suport a projectes alienats amb els objectius i prioritats del consistori. **Treballar conjuntament permet profunditzar el coneixement de les problemàtiques dels territoris, però també teixir més relacions i, consegüentment, dissenyar estratègies de treball més eficaces.**

La temàtica de la protecció s'ha inclòs en els projectes. Per això, s'estipula que les activitats on participen persones defensores dels DDHH hauran de comptar amb un responsable de seguretat per fer complir el procediment. També es prendran decisions de protecció digital.

Les dificultats més grans sorgeixen del desconeixement de les persones defensores, de la seva història, del territori i de les situacions d'emergència que les precedien. S'han identificat com a dificultats addicionals la diferència d'idioma, la importància d'adaptació a les necessitats específiques de cada persona defensora i trobar allotjament adequat.

6.7

Lleida: el seu compromís amb el Poble Sahrauí

Sandra Espada

Cooperació Internacional de l'Ajuntament de Lleida

L'Àrea de Cooperació Internacional de l'ajuntament de Lleida té un compromís fort amb el poble sahrauí. De la mà de l'organització Sàhara Ponent s'ha realitzat un projecte amb l'objectiu de: "crear consciència crítica entorn de la vulneració de Drets Humans, en la lluita contra el racisme, els tòpics i els estereotips, el diàleg per la Pau i la creació d'agents de sensibilització a la ciutat de Lleida, per a formar persones capaces d'identificar les situacions d'injustícia social."

Aquest projecte s'ha desenvolupat en tres fases:

- Formacions específiques en matèria de cooperació, DDHH, tòpics i estereotips.
- Experiències en terreny, concretament en els campaments de persones refugiades sahrauís a Tinduf (Algèria) durant sis dies.
- Retorn, avaluació i propostes de futures accions divulgatives i de sensibilització a la ciutadania de Lleida sobre la causa sahrauí.

Des d'una perspectiva d'educació transformadora, **les persones que han viscut una experiència en terreny tenen una capacitat exponencial de transmetre un discurs sensibilitzador a la societat**. És a dir, aquestes persones tenen la possibilitat de convertir-se en agents de sensibilització en el seu entorn més proper.

6.8

Conclusions de la taula

- **El diàleg entre institucions i organitzacions socials és un factor clau** per construir accions innovadores per a la defensa de les persones més vulnerables.
- **Les persones destinatàries** de les activitats **han d'estar al centre** de qualsevol acció, han de ser participants i no s'ha de fer res sense el seu acord.
- Es poden dur a terme moltes activitats d'incidència diferents: comunicats, resolucions, accions de sensibilització i un llarg etcètera.
- Poder **conèixer el terreny**, la situació de primera mà és important, aporta molta informació per poder adaptar les accions al context, té un gran poder de sensibilització als poders polítics, etc.
- Encara **hi ha feina a fer en la inclusió del tema de protecció en els projectes**, com tenir un protocol d'acció en cas d'emergència.

7

Construcció col·lectiva

La trobada va concloure amb diferents espais de treball col·lectiu, amb l'objectiu d'identificar elements clau per a la creació de confiança entre els representants de les àrees de cooperació de governs locals, organitzacions locals i persones defensores. Aquests moments han facilitat identificar accions pràctiques i possibles a dur a terme des de les diferents realitats des d'on es parteix.

7.1

Relació de confiança entre les persones defensores en els territoris i les institucions locals i regionals.

El Pla de Cooperació incorpora la incidència política com a eix d'acció. I ho fa acompanyat d'un marc bàsic de governança i de coherència de polítiques. Per fer incidència és indispensable el treball en xarxa.

Francesc Guirro
Ajuntament de Tarragona

En aquesta taula es recullen les principals aportacions rebudes per part de les persones participants sobre les necessitats personals i institucionals que es necessiten per tenir relacions de confiança: també es recull aquelles accions que es poden oferir per generar confiança i potencials perills que danyen la confiança.

Qui	Allò que necessito	Allò que ofereixo	Perills
Institucions	<p>Confiança mútua</p> <p>Escolta i sentir-me escoltada</p> <p>Humor</p> <p>Transparència, coherència, suport incondicional</p> <p>Conèixer a la persona</p> <p>Sentir-me segura de la persona</p> <p>Autoestima i valors comuns</p> <p>Responsabilitat</p> <p>Empatia</p>	<p>Humor, humilitat, temps</p> <p>Escolta activa, no traïció</p> <p>Informació i requisits clars</p> <p>Transparència, reciprocitat</p> <p>Trobades</p> <p>Paciència, obertura de ment</p> <p>Honestedat, empatia, honradesa, compromís</p>	<p>Incoherència</p> <p>Fets que contradiuen les paraules</p> <p>Deslleialtat i traïció</p> <p>Anteposar els interessos propis</p> <p>Hipocresia, falsedat</p> <p>Comportaments agressius</p>
Societat civil i persones Defensores dels DDHH	<p>Temps de qualitat i relació</p> <p>No tenir prejudicis.</p> <p>Enfortiment, resistència</p> <p>Feina clara, temps de qualitat, sinceritat, ser propers, credibilitat, empatia</p> <p>Obertura i escolta, fidelitat amb els compromisos adquirits</p> <p>Espais més informals, temps de qualitat</p> <p>Conèixer obertament.</p> <p>Que es pugui conversar</p> <p>Objectius comuns</p> <p>Corresponsabilitat social i emocional, respecte a l'autonomia</p> <p>Sinceritat</p> <p>Informació ampla i veraç</p> <p>Coherència entre el discurs i els fets</p> <p>Contactes amb rols de confiança</p>	<p>Respectar els compromisos adquirits, puntualitat</p> <p>Respecte i obertura mental</p> <p>Treball, sinceritat, espai, temps i disponibilitat</p> <p>Interès, obertura, somriure sincer, idees, mirar als ulls</p> <p>Humor</p> <p>Escolta</p> <p>Posar les cartes sobre la taula, contacte, escoltar i el cafè</p> <p>Transparència i rendició de comptes</p> <p>Plantejaments clars i des de la realitat, posar el cor en allò que fem</p> <p>Sinceritat, ètica, comprensió, compromís, solidaritat i escolta</p> <p>Respecte</p> <p>Empatia: una abraçada i dues idees</p> <p>Persistència en la defensa d'una causa</p> <p>Respecte cultural</p>	<p>Imposicions</p> <p>Mentides</p> <p>La inactivitat i la falta de respecte</p> <p>Falta de comunicació i transparència</p> <p>Incoherència entre els fets i les paraules</p> <p>Trencar la confidencialitat</p> <p>Que em deixin a l'estacada davant d'allò parlat</p> <p>Missatges contradictoris</p> <p>Trencar acords, avançar-se a l'hora d'actuar primer quan hi ha un acord o sense consultar</p> <p>Falta de compromís, sobretot quan no es comunica</p> <p>Faltes de respecte, desigualtat, discriminació, excés d'individualisme</p> <p>Traïció</p> <p>Manipulació, mentides, defensa dels interessos personals sobre el bé comú</p>

En síntesi:

Per construir confiança:

- Existeixen necessitats molt semblants. La confiança és una necessitat comuna de tots els éssers humans, tots necessitem les mateixes coses, tant si ets un moviment o social o una institució.
- Entre aquestes necessitats es recalquen la **transparència, la coherència entre allò que es diu i com s'actua, el compliment d'acords, l'empatia i el compromís**, entre altres.
- Hem d'oferir allò que necessitem.
- Hi poden haver diferències culturals que poden afectar la confiança (com per exemple, la necessitat de mirar els ulls per unes persones mentre que en altres cultures mirar als ulls pot ser ofensiu). Davant d'això, no hem de donar per fet res, hem de preguntar si hi ha hagut algun malentès i entendre la reacció de l'altre.
- **Buscar espais informals de trobada que permetin una millor coneixença.**
- Per passar de la confiança individual a la confiança institucional és important la coherència de les accions, tot i la rotació de les persones. Per aquest motiu, és important que **els acords estiguin escrits**.

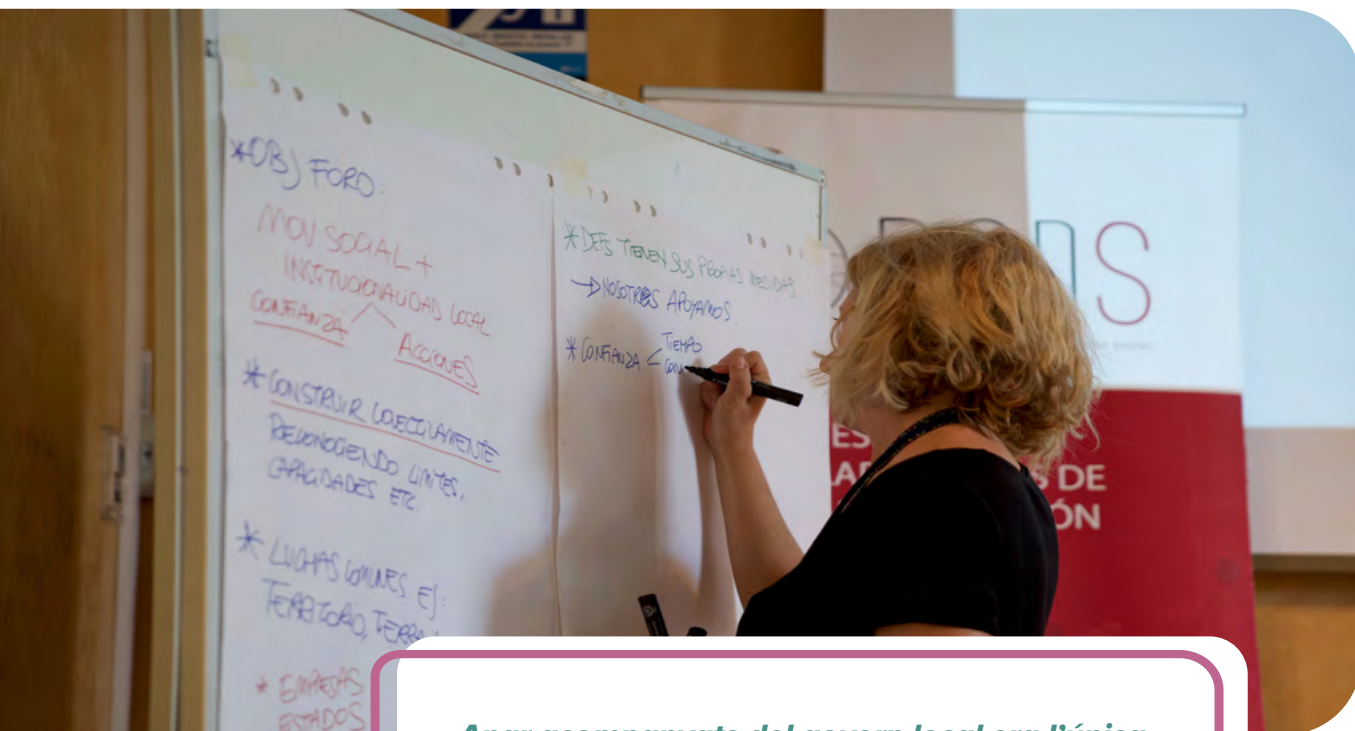

7.2

Possibles accions per implementar des de les institucions local/regional

A la taula es recullen les principals aportacions rebudes per part de les persones participants. Respecte als reptes abordats a les jornades es destaquen tres àmbits d'acció/necessitats:

- El *cabildeig* polític per a la protecció.
- El suport econòmic i financer per donar sostenibilitat als processos que duen a terme les comunitats i les organitzacions defensores dels DDHH en els territoris.
- Les necessitats de programes que abordin la protecció des d'un enfocament integral, incloent-hi l'enfortiment de programes d'acompanyament psicosocial, així com un abordatge diferencial de les violències i de les necessitats que pateixen les persones defensores.

Anar acompanyats del govern local era l'única opció vàlida(...), perquè la lluita pels drets ha de ser conjunta, perquè considerem que són els nostres representants i poden aportar legitimitat a les accions que realitzem, perquè volem un govern que s'impliqui en la justícia local, però també en la justícia global i perquè junts som més forts.

Pilar Rodrigo Alvarez
Asociación XXI Solidario, Rivas-Vaciamadrid

Accions que serveixen a les persones defensores

Àmbit d'incidència política

- Reunions i comunicacions amb les diferents institucions de l'Estat de la persona defensora, perquè compleixi amb el seu deure de protecció
- Pronunciaments de municipis i institucions europees tant des de l'àmbit preventiu com reactiu, fent referència al context dels territoris de les persones defensores
- Gires de persones defensores a Europa
- Delegacions d'institucions europees en els territoris, amb visites *in loco*, intercanvi amb les persones defensores i accions de visibilització

Àmbit econòmic i financer:

- Suport econòmic i financer a través de projectes de cooperació que arriben directament als territoris i a les comunitats/col·lectius pel seu enfortiment i sostenibilitat
- Programes que fomenten l'empoderament econòmic de les dones, des d'un enfocament diferencial

Àmbit psicosocial:

- Programes continus d'acompanyament psicosocial a persones defensores i les seves famílies en territoris d'alta violència i greus impactes
- Casa-refugi on poder acollir a les persones defensores en risc que estiguin directament en el territori i pugui servir de descans/respir

Accions que es poden dur a terme des de les institucions

- Cartes i pronunciaments de suport a les activitats de les persones defensores dirigides als Estats d'origen i rebuig d'amenaques, agressions, etc.
- Els municipis poden pressionar als governs autonòmics i a l'Estat per fomentar la protecció i el suport a les persones defensores
- Promoure mocions, resolucions i declaracions
- Rebre a les persones defensores durant les seves gires a Europa per conèixer-les i escoltar-les de primera mà

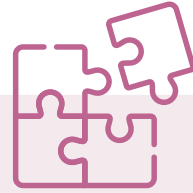

Accions que es poden dur a terme des de les organitzacions/ associacions/moviments socials

- Crear i dinamitzar Consells Municipals de Cooperació
- Promoure formacions gratuïtes sobre DDHH o d'Enfocament de Gènere basat en DDHH dirigides a funcionaris/es així com al públic en general
- Teixir xarxa de contactes involucrant a les associacions/organitzacions, municipis (independentment del seu color polític) empresaris sensibles, escoles, etc. Per promoure espais de sensibilització i informació sobre la realitat de les persones defensores
- Organitzar xerrades de persones defensores, amb campanyes de difusió/visibilització prèvia per fomentar la participació
- Fomentar projectes compartits entre universitats, ajuntaments i xarxes d'entitats en el territori
- Participar en delegacions internacionals d'observació
- Proporcionar allotjaments temporals i solidaris
- Mapatge d'organitzacions que treballen sobre un determinat país
- Promoure accions en escoles i amb gent jove
- Fomentar trobades entre organitzacions, associacions, col·lectius i institucions
- Aportar informació concreta i fidedigna des dels territoris
- Visibilitzar i difondre les convocatòries de subvencions existents

Allò que es necessita per dur a terme les accions

- Funcionaris/es amb formacions específiques en la matèria
- Intèrprets i acompanyants per les delegacions internacionals
- Disponibilitat per part de les administracions
- Necessitat de protocols clars per donar respostes d'emergència en casos d'agressions a les persones defensores
- Millorar la feina i la comunicació entre administracions (per exemple, entre ajuntaments i la Generalitat o Autonomies)
- Conèixer les accions que es duen a terme des d'altres administracions per poder-se sumar a les iniciatives
- Conèixer més les organitzacions a través de trobades de diàleg entre administracions i organitzacions/ associacions (a les regions, comunitats autònomes, on això no existeix)
- Augment de personal en les administracions per poder complir amb els compromisos
- Augment de pressupostos de les administracions públiques per la cooperació internacional
- Generar xarxes a escala nacional i internacional de les administracions públiques
- Contactes actualitzats i pertinents per l'enviament de comunicacions a les institucions del país d'origen de les persones defensores

En síntesi:

Bones pràctiques i possibles rutes

- Les estratègies de *cabildeig* polític per a la protecció de les persones defensores dutes a terme continuen resultant útils: **es detecta la necessitat de poder comptar amb informació completa i veraç**, així com amb contactes actualitzats per a l'enviament de les comunicacions (cartes, pronunciaments, trucades d'emergència, etc.). Tanmateix, es detecta la **necessitat de conèixer les accions dutes a terme per altres administracions i institucions locals per eventualment poder-se sumar a les iniciatives** (allò que tingui més pes i faciliti l'adhesió).
 - **Oportunitat de ruta:** tant les persones defensores com les organitzacions que les acompanyen des d'Europa poden aportar informació necessària. És important **establir mecanismes clars de comunicació dins de les organitzacions europees que donen suport a les organitzacions/comunitats de persones defensores per a coordinar-se i evitar duplicar iniciatives**. També és necessari establir rutes clares i canals de comunicació entre les organitzacions i les administracions.
- En el cas de la resposta d'emergència, les persones defensores destaquen la importància i la necessitat d'una xarxa de suport amb capacitat de resposta ràpida. Les administracions destaquen que per poder-ho fer és important comptar amb un **protocol d'acció, de manera que estigui estipulat què fer, a qui trucar, qui és el responsable de l'acció, etc.**
 - **Oportunitat de ruta:** les organitzacions/associacions que lideren aquestes accions i tenen experiència (com la Xarxa Europea de Solidaritat amb la Comunitat de Pau, Reds o PBI) poden esbossar un protocol inicial conjuntament amb algunes administracions públiques. Una vegada avançat, es pot compartir amb altres administracions públiques.
- En el cas específic de les delegacions internacionals a terreny i les dificultats potencials per a la planificació i la realització del viatge per part de les administracions.
 - **Oportunitat de ruta:** diverses organitzacions compten amb personal en terreny o contactes fiables que poden donar suport/facilitar la logística de les delegacions. Al mateix temps, diverses organitzacions disposen del pressupost per acompanyar a les delegacions, donar suport amb la interpretació i l'organització logística.
- En molts casos, les administracions públiques no tenen el pressupost ni el personal format i especialitzat en la matèria. Continua havent-hi una separació entre la cooperació tècnica i la incidència política com una de les estratègies per a la protecció de les persones defensores involucrades en els projectes directa o indirectament.
 - **Oportunitat de ruta:** diverses organitzacions poden oferir formacions (en DDHH, en enfocament de gènere, en enfocament basat en drets, etc.). També poden fomentar espais de diàleg i intercanvi. Gràcies a la seva pròpia experiència en defensa de persones defensores, poden donar suport en la incidència per donar visibilitat a la necessitat d'atribució de pressupostos a aquest tipus d'iniciatives. Tanmateix, hi ha municipis i administracions que ja inclouen estratègies de protecció en els seus projectes i podria ser interessant veure com es poden **intercanviar aquestes experiències a escala local, nacional i internacional**.

- No totes les administracions públiques (depenent dels territoris) coneixen les organitzacions locals que treballen en un país determinat. Quan existeixen coordinacions i xarxes d'organitzacions és important mantenir una comunicació fluida.
- **Oportunitat de ruta:** les organitzacions/associacions poden organitzar i fomentar espais de diàleg entre administracions i organitzacions en terreny. També es veu necessari donar a conèixer la feina de les organitzacions davant les administracions públiques. Si bé existeix una relació quan hi ha coordinacions d'ONG, a vegades són les mateixes ONG les que recorren a les administracions i fa falta una mirada més ampla. Una possible ruta és l'organització de jornades de “portes obertes”.

Com a Generalitat ens sentim interpel·lats en la corresponsabilitat. Esperem que les conclusions que sorgeixin de la feina d'aquests dies ens ajudin a millorar

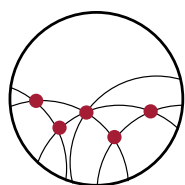
Vicenç Margalef

Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament

El fòrum es va clausurar convidant a totes les persones a participar en la campanya “Els Nostres Drets, els de tothom” i a **firmar el manifest** que sol·licita als governs locals que, en aquest nou cicle polític, assumeixin la protecció internacional dels Drets Humans com una responsabilitat ineludible de les seves àrees de cooperació.

REDS

solidaridad para la transformación social

Reds és una associació creada l'any 1999 a Barcelona que promou i incideix en processos de transformació social per tal d'enfortir una cultura inclusiva, la justícia global i el benestar comú.

Treballem en iniciatives de **sensibilització i pedagogia social, incidència política, cooperació internacional, formació i investigació** a través del treball en xarxa i la col·laboració amb altres col·lectius i organitzacions.

Reds- Red de solidaridad para la transformación social
Pere Vergés, 1, 08020 Barcelona
Teléfono: 697-392-041 / Mail: reds@reds.org

www.reds.org

@reds_transforma